

कस्ति हि द्विज इत्यत आह ज्ञातिवदिति योदयालु ब्रह्म वित्स एव वेद वित्यश्वाकाम आत्मज्ञानेन तृप्तो जातुकदाचिन्मियते तथाच श्रुतिः यो कामो निष्काम आप्तकामः स्यान्न तस्य प्राणा उल्का मयैव त्रैवसमवनी यं ते ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येतीति तेना कामत्वेन द्विजोनेति न च किंतु द्विज एव यो निर्दयः सकामश्च नासौ वेद विन् ब्राह्मणश्चेति भावः ॥ ३ ॥ अविधानात् दयानैष्काम्योरेन नु सरणात् ॥ ४ ॥ एतदेव विवृणोति यदेत्यादिना ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ समुद्रेऽन्या आप इव यत्र पुंसि कामालीयं ते सोऽक्षमाकून्तु काम कामो विषया भिलाषी ॥ ९ ॥ तेषां सर्वेषु लोकेषु काम चारो भवतीति श्रुते ब्रह्म विदेव पूर्ण कामो न त्वन्य इत्याहार्येन स इति सः विद्वान् कामैः संकल्पमात्रोपनैतैः कांतो मनोहरः न तु काम कामः स्वर्गार्थी कुतः स वा इति स्वर्गप्राप्य संयोगा विप्रयोगांता इति नियमेन ततो भ्रश्यत इति भावः ॥ १० ॥ उपनिषद्ग्रहस्य सत्यं हिनकरं वाक्यं उत्तरोत्तरा

ज्ञातिवत्सर्वभूतानां सर्ववित्सर्ववेदवित् ॥ ना कामो भ्रियते जातुनेतेन न च वैद्विजः ॥ ३ ॥ इष्टीश्च विविधाः प्राप्य क्रतूश्चैवाप्तदक्षिणान् ॥ प्राप्तोति नैव ब्राह्मण्यमविधानात्कथंचन ॥ ४ ॥ यदाचायं न विभेतियदाचास्मान् न विभ्यति ॥ यदानेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ५ ॥ यदान कुरुते भावं सर्वभूतेषु पापकं ॥ कर्मणामनसा वाचा ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ६ ॥ कामबंधनमुक्तो हि ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ७ ॥ कामतो मुच्यमानस्तु धूमाभ्रादिव चंद्रमाः ॥ विरजाः कालमाकांक्षन् धीरो धैर्येण वर्तते ॥ ८ ॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति यद्दत् ॥ तद्वत्कामायं प्रविशंति सर्वे सशांतिमाप्नोति न कामकामः ॥ ९ ॥ सकामकांतो न तु कामकामः सर्वैकामात्स्वर्गमुपैति देही ॥ १० ॥ वेदस्योपनिषत्सत्यं सत्यस्योपनिषद्दमः ॥ दमस्योपनिषद्दानं दानस्योपनिषत्तपः ॥ ११ ॥ तपसोपनिषत्पत्यागस्यागस्योपनिषत्सुखं ॥ सुखस्योपनिषत्स्वर्गः स्वर्गस्योपनिषच्छमः ॥ १२ ॥ क्लेदनं शोकमनसोः संतापं तृष्णाया सह ॥ सत्वमिच्छसि संतोषाच्छांति लक्षणमुत्तमं ॥ १३ ॥ विशेषो को निर्ममः शांतः प्रसन्नात्मा विमत्सरः ॥ षड्विंश लक्षणवानेतैः समग्रः पुनरेष्यति ॥ १४ ॥ षड्विंश लक्षणोपेतैः प्राज्ञै रधिगतं त्रिभिः ॥ ये विदुः प्रेत्य चात्मानमिह स्थंतं गुणं विदुः ॥ १५ ॥

भावे पूर्वपूर्वव्यर्थमित्यर्थः ॥ ११ ॥ स्वर्गः सगुण ब्रह्मभावः शमो निर्गुण ब्रह्मभावः ॥ १२ ॥ क्लेदनमिति संतोषाद्धेतोः सत्वं बुद्धिप्रसादं इच्छसिच्छेत पंचमलकारोयं एतदेव सत्वं शांति लक्षणं मोक्षस्य सूचकं कीदृशं सत्वं तृष्णाया सह शोकमनसोः संकल्पः संशयो वात्र मनःशब्दार्थः संतापं संताप्य क्लेदनं विक्लित्ति करणं तंडुलस्येव पाचकमित्यर्थः संतापमिति गुणमुलं ॥ १३ ॥ षड्विंश लक्षणोपेतैः विमत्सरः संतापसहितैः विशोकत्वादिभिः समग्रो ज्ञानवृत्तः ॥ १४ ॥ एवं मुक्तलक्षणमुक्त्वा मुक्ति साधनमाह षड्विंशति फलभूतत्वात् सुखस्वर्गवर्जपूर्वोक्तैः सत्यदमदानतपस्यागशमाल्यैरुपनिषत्संज्ञैः सत्यादिषु राजसतामसत्वे अपि संभावि ते अतस्तद्यावत्तये सत्वगुणोपेतैरिति त्रिभिश्च श्रवणमननिदिध्यासनैरागमानुमानानुभवैर्वाधिगतं आत्मानं इह स्थंशरीरांतस्थं प्रेत्य जीवत्येव देहे देहाभिमानाद्बुद्ध्या यये विदुर्जातीयुस्ते गुणं पूर्वोक्तं मुक्तलक्षणं विदुः प्रामुयुः ॥ १५ ॥